

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana
35

Poslovni broj: P-31/2024-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužiteljice Vedrane Jurjević iz Vira, Miljkovica IV 19, OIB: 97248841011, zastupane po punomoćniku Vedranu Klemenčiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Tušak i partneri iz Zagreba, protiv tuženika De Georgiis d.o.o. u stečaju, Zadar, Ulica Bože Peričića 14, OIB: 94254533029, zastupanog po punomoćniku Draganu Mijoču, odvjetniku u odvjetničkom društvu Mijoč i Bakić iz Splita, radi utvrđenja, nakon glavne i javne održane i zaključene rasprave 13. rujna 2023. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice Vedrana Klemenčića i zamjenice punomoćnika tuženika Martine Marušić Majica, na ročištu za objavu odluke 20. prosinca 2024.

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se osnovanom novčana tražbina tužiteljice Vedrane Jurjević iz Vira, Miljkovica IV 19, OIB: 97248841011, prema tuženiku De Georgiis d.o.o. u stečaju, Zadar, Ulica Bože Peričića 14, OIB: 94254533029, s naslova Ugovora o pozajmici od 30. 08. 2013. i Aneksa Ugovora o pozajmici od 18. 02. 2020. u iznosu od 592.768,05 eura kao tražbine II. (drugog) višeg isplatnog reda.

i

r i j e š i o j e

Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici parnične troškove u iznosu od 71.122,22 eura, sve u roku od 15 dana, dok se zahtjev tuženika za naknadom preostalog troška postupka u iznosu od 250,00 eura odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi podnesenoj 23. prosinca 2023., u bitnome, navodi kako je ovosudnim rješenjem posl. br. St-162/2022 od 7. srpnja 2022. otvoren stečajni postupak nad tuženikom. Tužiteljici da je neosnovano osporena novčana tražbina u iznosu od 4.466.210,88 kuna, koja je prijavljena u stečajnu masu tuženika

podneskom od 2. rujna 2022. Osporena tražbina odnosila se na potraživanje iz Ugovora o pozajmici od 30. kolovoza 2013. kao i Aneksu toga ugovora od 18. veljače 2020. Tužiteljica je tuženiku 27. veljače 2019. uputila dopis kojim je zatražila dostavu izvoda otvorenih stavaka iz knjigovodstva dužnika te izdavanje garancija u vidu zadužnica ovjerenih kod javnog bilježnika za dugovanje s točnim datumom povratka uplaćenog novca, sve u svrhu usklađivanja poslovnih odnosa i podmirivanja preostalog neplaćenog potraživanja. Povodom citiranog dopisa tuženik je 22. ožujka 2019. izdao Potvrdu o stanju duga kojom priznaje postojanje i visinu duga prema tužiteljici kao davatelju pozajmice, a koji je u trenutku izdavanja Potvrde iznosio upravo koliko je i utuženo potraživanje, a čime je samu tražbinu tužiteljice učinio nespornom. Istom se Potvrdom tuženik obvezao dug tužiteljici vratiti u roku do godinu dana od dana izdavanja Potvrde, a u slučaju da dugovanje ne podmiri u navedenom roku, obvezao se sklopiti novi ugovor o dugovanju ili novi anex. Slijedom navedene korespondencije stranke su sklopile Aneks ugovora 18. veljače 2020. kojim se još jednom utvrđuje iznos tražbine te određuje novi rok povratka pozajmice od tri godine od dana potpisa Aneksa. Postojanje navedene obveze tuženika dodatno je potvrđeno i Zapisnikom o obavljenom poreznom nadzoru obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza na dobit koji je sačinjen 14. listopada 2019. od strane Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Zadar. Navedenim je Zapisnikom utvrđeno da su sredstva pozajmljena beskamatno kao kratkoročna pozajmica na rok od godinu dana, ali da je do 31. prosinca 2017. vraćen samo manji iznos te da je većinski dio duga preostao.

2. Tuženik je u svom odgovoru na tužbu dostavljenom sudu 9. veljače 2023., u bitnome, istakao kako je predmetna tužba neuredna, nepotpuna i nepodobna za raspravljanje i po istoj se ne može postupiti. Također, naveo je i kako je tužbeni zahtjev potpuno neosnovan i tužiteljica traži utvrđenje postojanja tražbine, a da pritom ne navodi, niti bi iz historijata tužbe bilo razvidno, o tražbini kojeg isplasnog reda bi se u konkretnom slučaju eventualno radilo. Istakao je i prigovor zastare. Istakao je kako tužiteljica prilikom prijavljivanja predmetne osporene tražbine u stečajnom postupku nije dostavila isprave na koje se poziva u tužbi pa samim time njezina tražbina ni nije mogla biti priznata. Tužiteljica pri prijavi tražbine nije postupila sukladno odredbama čl. 257. Stečajnoga zakona odnosno nije dostavila isprave odnosno osnovu na kojoj se temelji njezino potraživanje, već se samo pozvala na ugovor o pozajmici, dok nije navela Aneks toga ugovora. Štoviše, tužiteljica je navela kako ne raspolaže ovršnom ispravom. Stečajni je upravitelj, slijedom toga, potpuno opravdano osporio tražbinu tužiteljice zbog zastare, a s obzirom na datum sklapanja ugovora o pozajmici. Nadalje, dokumentacija dostavljena uz tužbu ni po čemu ne opravdava potraživanje tužiteljice u utuženom iznosu. Ističe i kako je Aneks Ugovora o pozajmici sklopljen tek 30. kolovoza 2020., odnosno nakon što je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad tuženikom 24. travnja 2016. Potvrda o stanju duga nije relevantan dokaz. Također, ni Zapisnik RH, MF, PU, PU Zadar od 14. listopada 2019. ne predstavlja ispravu koja bi po mjerodavnim materijalnim odredbama bila pretpostavka navodne tužiteljčine tražbine. Također, na Aneksu Ugovora o pozajmici nisu ovjereni potpisi, što čini upitnom i njegovu vjerodostojnost. Ističe i da je u dopisu tužiteljice tuženiku od 27. veljače 2019., a na koji se poziva tužiteljica, ista zatražila garanciju u vidu zadužnica, dok u ovom postupku ničim ne dokazuje da su zatražene zadužnice doista i izdane. Zaključno je istaknuo kako je tužiteljica supruga vlasnika i zakonskog zastupnika tuženika do otvaranja stečajnoga postupka pa spada u povezane i bliske osobe sukladno poreznim propisima i sukladno čl. 207. st. 2. toč. 3. Stečajnoga zakona u vezi sa st. 1. istoga članka pa bi

tražbina takve osobe, kad bi i bila osnovana, a što nije, spadala u niže isplatne redove koje se prema čl. 257. Stečajnoga zakona prijavljuju samo po posebnom pozivu suda.

3. U ovoj pravnoj stvari je pod posl. br. P-244/2022-10 6. listopada 2023. donesena presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenje postojanja potraživanja kao i za isplatom utuženog iznosa kao neosnovan.

4. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-3930/2023-2 od 25. siječnja 2024. ukinuta je naprijed citirana prvostupanjska presuda te je u dijelu koji se odnosi na utvrđenje postojanja potraživanja tužiteljice prema tuženiku predmet vraćen na ponovni postupak dok je u dijelu koji se odnosi na nalaganje tuženiku da tužiteljici isplati utuženi iznos tužba odbačena kao nedopuštena. Naime, tužiteljici ne pripada pravo na zahtijevanu sudsku zaštitu kondemnatornom tužbom, kakvu je tužiteljica podnijela u konkretnom slučaju u dijelu u kojem zahtijeva isplatu, već zaštitu svojeg prava može zahtijevati isključivo tužbom na utvrđenje (deklaratornom tužbom) koju predviđa odredba čl. 187. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11- službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22; u daljnjem tekstu: ZPP), odnosno da zahtijeva utvrđenje tražbine osnovanom u određenom iznosu tražbine drugog višeg isplatnog reda. Nadalje, istaknuto je kako je prvostupanjski sud propustio utvrditi kada je tužiteljica primila rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4893/2022-2 od 30. studenoga 2022., (kojim je potvrđeno ovosudno rješenje posl. br. St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022. o upućivanju u parnicu) te je li, eventualno nastupila prekluzija prava na vođenje ove parnice, zbog čega pravilnost pobijane presude nije moguće ispitati. Također se navodi kako tužba u dijelu koji se odnosi na utvrđenje osporene tražbine ne sadrži sve što je potrebno kako bi se po njoj moglo postupiti, jer ne sadrži oznaku isplatnog reda osporene tražbine čije se utvrđenje traži u smislu čl. 270. Stečajnoga zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17 i 36/22; u daljnjem tekstu: SZ) te je sud trebao tužiteljicu pozvati na ispravak primjenom odredbe čl. 109. st. 1. ZPP-a. Nadalje, tužiteljica je svoje dokaze o tome da je eventualno došlo do prekida zastare trebala priviti spisu tek nakon što je istaknut prigovor zastare, dok prvostupanjska odluka ne sadrži nikakve razloge o ovoj odlučnoj činjenici (eventualnom prekidu zastare), budući da je sud zbog pogrešnog pravnog pristupa odbio ocijeniti privijenu ispravu – Potvrdu o stanju duga od 22. ožujka 2019. Slijedom iznesenoga, određeno je da će sud u ponovljenom postupku otkloniti bitne povrede na koje je ukazano te utvrditi je li tužba podnesena pravovremeno, pozvati tužiteljicu da uredi tužbeni zahtjev i nakon toga donijeti novu i na zakonu osnovanu presudu.

5. U nastavku postupka tužiteljica je na poziv suda sukladno odredbi čl. 109. st. 1. ZPP-a ispravila tužbu, uredila tužbeni zahtjev tako da isti sada glasi kako je navedeno u izreci presude.

6. Tuženik je istakao kako se protivi preinaci tužbe, međutim, budući da, sukladno odredbi čl. 191. ZPP-a preinaka tužbe predstavlja promjenu istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći te tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev ili ako je promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode, tako da zbog toga tužbeni zahtjev nije promijenjen, ovaj sud smatra kako se u ovom slučaju nije radilo o preinaci tužbenog zahtjeva pa o tom prigovoru tuženika nije donosio posebnu odluku.

7. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid te pročitao priloženu dokumentaciju i to naročito Ugovor o pozajmici, Aneks Ugovora o pozajmici, Potvrdu o stanju duga, Prijavu tražbine u stečajnom postupku, Zapisnik o obavljenom poreznom nadzoru obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza na dobit kod poreznog obveznika od 14. listopada 2019., Dopis tužiteljice tuženiku od 27. veljače 2019., Prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka od 27. lipnja 2016., ovisudno rješenje posl. br. St-891/16-3 od 7. srpnja 2016. te je izvršio uvid u ovisudni spis St-162/2022 putem eSpis aplikacije.

8. Prema odredbi čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

9. Sud nije provodio dokaze predložene po tužiteljici u podnesku od 22. srpnja 2024. i to dokaz saslušanjem tužiteljice i saslušanjem svjedoka Damira Jurjevića i to iz razloga što su ti dokazi predloženi nakon zaključenja prethodnoga postupka, a tužiteljica nije ukazala na postojanje razloga zbog kojih bez svoje krivnje takve dokazne prijedloge nije mogla iznijeti prije zaključenja prethodnoga postupka, sve sukladno odredbama ZPP-a.

10. Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

11. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan.

12. Predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice da se utvrdi osnovanim njezino potraživanje prema tuženiku, a koje potraživanje joj je osporio stečajni upravitelj u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom.

13. Tužiteljica je svoje navode iz tužbe utemeljila na činjenici da je sa tuženikom imala sklopljen Ugovor o pozajmici, naknadno sklopljen Aneks istoga Ugovora o pozajmici kojim je prolongiran rok za vraćanje istoga duga, a da je samo potraživanje iz Ugovora tuženik priznao izdavanjem Potvrde o stanju duga te je isto potvrđeno i Zapisnikom Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zadar.

14. Tuženik svoje navode kojima osporava potraživanje tužiteljice temelji na činjenici kako tužiteljica nije prilikom prijavljivanja tražbine u stečajnom postupku dostavila sve isprave na kojima temelji tražbinu, već samo Ugovor o pozajmici pa da tako ni ovu tužbu ne može utemeljiti na ovim ostalim naknadno, tek uz tužbu, dostavljenim ispravama (Aneks Ugovora, Potvrda i Zapisnik), kako je potraživanje tužiteljice – iz Ugovora o pozajmici – u zastari te kako tužiteljica spada u bliske osobe i kao takva može eventualno imati potraživanje koje bi spadalo u niži ispladni red i koje se prijavljuje samo po pozivu suda.

15. Uvidom u Prijavu tražbine u stečajnom postupku utvrđeno je kako je tužiteljica 2. rujna 2022. prijavila u stečajnom postupku nad dužnikom potraživanje temeljeno na pravnoj osnovi – ugovoru o pozajmici, iznos tražbine da je 4.466.210,88 kuna, tražbina da je evidentirana u poslovnim knjigama dužnika, a vjerovnik ne raspolaže ovršnom ispravom.

16. Uvidom u Prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka utvrđeno je kako je isti ovome sudu podnijela Financijska agencija 27. lipnja 2016. navodeći kako na dan 1. rujna 2015. dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 652 dana, u ukupnom iznosu od 609.388,80 kuna.

17. Iz ovosudnog rješenja posl. br. St-891/16-3 od 7. srpnja 2016. proizlazi kako je istim pokrenut prethodni postupak radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnoga postupka nad tuženikom.

18. Iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4893/2022-2 od 30. studenoga 2022. proizlazi kako je istim odbijena žalba stečajnog vjerovnika Vedrane Jurjević kao neosnovana i potvrđeno ovosudno rješenje posl. br. St-162/2022-40 od 2. studenoga 2022. u dijelu u kojem je taj vjerovnik upućen pokrenuti parnicu u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke.

19. Citirano rješenje uručeno je tužiteljici 24. prosinca 2022., a što je utvrđeno uvidom u ovosudni spis posl. br. St-162/2022 putem eSpis aplikacije, i to sukladno odredbama čl. 12. i čl. 50. st. 7. SZ-a kojim je uređeno pitanje dostave sudskih pismena u stečajnom postupku.

20. Uvidom u Ugovor o pozajmici utvrđeno je kako je isti sklopljen između Vedrane Jurjević kao davatelja pozajmice i društva De Georgiis d.o.o. kao korisnika pozajmice. Ugovor je sklopljen 30. kolovoza 2013. te je iznos pozajmice koja je predmet ugovora 4.500.000,00 kuna. Pozajmica je ugovorena na rok od godinu dana od dana uplate sredstva.

21. Iz dopisa tužiteljice tuženiku od 27. veljače 2019. proizlazi kako je tužiteljica zatražila od tuženika usklađivanje poslovnih odnosa navodeći kako je potrebno da joj tuženik dostavi izvod otvorenih stavki iz njegovog knjigovodstva te izda garanciju u vidu zadužnica ovjerenih kod javnog bilježnika za dugovanje s točnim datumom povratka uplaćenog novca. Ukoliko ne dobije traženo, u roku od 15 dana će svoje potraživanje ostaviti prisilnim sudskim putem.

22. Potvrdu o stanju duga izdao je tuženik tužiteljici 22. ožujka 2019. i iz nje proizlazi kako tuženik kao korisnik pozajmice, na zahtjev tužiteljice priznaje istoj postojanje i visinu duga prema tužiteljici kao davatelju pozajmice u iznosu od 4.500.000,00 kuna te potvrđuje da na dan izdavanja potvrde taj dug iznosi 4.466.210,88 kuna s naslova neisplaćenog odnosno nevraćenog dijela pozajmice.

23. Uvidom u Aneks Ugovora o pozajmici utvrđeno je kako je isti sklopljen također između Vedrane Jurjević i društva De Georgiis d.o.o., 18. veljače 2020. Radi se o aneksu ugovora opisanog pod točkom 15. ovoga obrazloženja. Strane su obostrano utvrdila, a s obzirom na vraćeni dio pozajmice da je ostatak dugovanja po Ugovoru 4.466.210,88 kuna, za što da je dužnik De Georgiis d.o.o. izdao Potvrdu 22. veljače 2019. Preostali pozajmljeni iznos se dužnik obvezuje vratiti najkasnije u roku od tri godine od dana potpisa Aneksa.

24. Uvidom u Prijavu tražbine utvrđeno je kako je pravna osnova tražbine Ugovor o pozajmici i on je i priložen uz samu prijavu, što je nesporno. Sama vjerovnica, ovdje tužiteljica, u prijavi je navela kako ne raspolaže ovršnom ispravom.

25. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka utvrđeno je kako je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

26. Iako tuženik upućuje na odredbu čl. 270. SZ-a prema kojoj se u parnici utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, ovaj sud smatra kako dostavom dodatne dokumentacije u ovom parničnom postupku tužiteljica nije odstupila od osnove potraživanja prijavljenog u stečajnom postupku odnosno ista nije postupila, po stavu ovoga suda suprotno od naprijed citirane zakonske odredbe.

27. Ugovor o pozajmici tužiteljici sklopljen 2013. izvorno i predstavlja osnovu utuženog potraživanja, a Potvrda o stanju duga pa i kasniji Aneks Ugovora o

pozajmici samo su tuženikovo priznanje tužiteljičinog potraživanja, a i isto predstavlja prekid zastare u vidu priznanja duga, sukladno odredbama obveznoga prava.

28. Naime, prema odredbi čl. 240. st. 1. ZOO-a zastara se prekida kad dužnik prizna dug. U ovoj pravnoj stvari je dospijeće tužiteljičine tražbine bilo 30. kolovoza 2014. (jer je u Ugovoru o pozajmici navedeno da se pozajmica ugovara na rok od godinu dana), a u konkretnom slučaju se primjenjuje opći zastarni rok od pet godina pa bi tako zastara nastupila 30. kolovoza 2019., da nije tuženik tu zastaru prekinuo priznanjem duga odnosno izdavanjem potvrde o stanju duga 22. ožujka 2019.

29. Slijedom svega iznesenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

30. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1., 155. i 164. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15; u daljnjem tekstu: Tarifa) pa je tako tužiteljici priznat trošak sastava tužbe i obrazloženih podnesaka od 26. srpnja 2023. i 22. srpnja 2024. od po 4467 bodova (Tbr. 8. toč. 1.), trošak zastupanja na ročištima održanim 13. rujna 2023. i 17. prosinca 2024. od po 4467 bodova (Tbr. 8. toč. 1.), trošak sastava žalbe od 5583 bodova (Tbr. 10. toč. 1.) što uz važeću vrijednost boda od 2,00 eura i uz pripadajući PDV te trošak plaćene sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 663,61 eura i na presudu u iznosu od 663,61 eura, ukupno iznosi 71.122,22 eura.

31. Sud nije priznao tuženiku trošak objave budući da isti trošak ne smatra troškom koji je potreban za vođenje parnice (čl. 155. ZPP-a).

32. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci rješenja, naložiti tuženiku plaćanje troška tužiteljici u iznosu od 71.122,22 eura, odnosno odbiti tuženikov zahtjev za naknadu troška u ukupnom iznosu od 250,00 eura (dva ročišta za objavu).

U Zadru 20. prosinca 2024.

Sutkinja
Katarina Zdunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pismeno, u 3 istovjetna primjerka.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

- Tužiteljici po pun.
- Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30870-c711f**

Kontrolni broj: **0e068-596c7-1f6d1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.